

Na základě smlouvy o spolupráci mezi ČSTS a Ing. Zdeňkem Landsfeldem Vám předkládáme:

IDSF MISTROVSTVÍ SVĚTA DOSPĚLÝCH V LATINĚ 2005.

Ostrava - ČEZ Aréna – sobota 8.října 2005.

Troufám si říci, že už titulek a hned za ním následující strohé údaje se zapsaly zlatým písmem do historie zápolení o trůn nejlepších tanečnicků této planety. Bylo to první „velké“ Mistrovství světa pořádané na půdě samostatné České republiky a o jeho veleúspěchu nelze pochybovat. Potvrdil ho i přítomný prezident IDSF **Rudolf Baumann** ze Švýcarska.

Odehrálo se v rámci již tradičního Czech Dance Open 2005, jehož uspořádání - pod záštitou primátora města Ostravy **Ing. Aleše Zedníka** – podporovala, v úloze generálního reklamního partnera, firma Vítkovice Steel.

Samozřejmě, bylo tu mnoho dalších partnerů (sponzorů), kteří se i podíleli na řadě ceremoniálních záležitostí (např. Zlatnictví Hrbáč – medaile, Edwilan, Hotel Atom, Skupina ČEZ, Supadance, Česká asociace sport pro všechny i všichni další a další uvedení v programech či na cedulích). Patří jim za to obrovský dík a obdiv.

Myslím si, že největší dík a obdiv si zaslouží pan **František Dávidek**, který, jako představitel TT Trade Vítkovice s.r.o., stál, nejen za celou organizací a uspořádáním akce, ale v jednom okamžiku také na podiu a v elegantním žaketu promlouval k vděčným divákům.

Hala byla zcela vyprodaná a s VIP osobami hostila nejméně 5000 přihlížejících z celého světa, kteří opravdu dovedli vytvořit vřelou sportovní atmosféru. Nejvíce vidět byli fanoušci z Dánska, nejvíce slyšet fancluby z Ostravy.

Plakáty a programy byly dekorovány dvěma lvíčky (mj. symbol naší státnosti). Já si dovolím říci, že když obživli na taneční ploše či v přilehlém prostoru, zdvojnásobili lev i lvice (**Jiří Malenčík a Jakub Dávidek**) úspěch průběhu championátu tak, že v maskách, které viditelně neskýtaly největší pohodlí, byli fascinujícími tanečnický, kamarády, fandy a někdy i klauny (se vkusem a jistou dávkou důstojností).

V průběhu se do myslí, a snad i srdcí, všech účastníků (včetně publika) určitě zapsaly nástupy finálových párů k závěrečnému měření sil. Motocykly nejvyšších kubatůr (Harley Dawidson) dopravily oba tanečnický páru na plochu a **Marcel Woodman** (šéf skvělého Jazzového orchestru vyplňujícího přestávky) je svým saxofónem rozdováděl natolik, že se jim při svých introdukčních ukázkách ani nechtělo z parketu.

Samozřejmě, mezi mediálními partnery nechyběla ani ČT, která zaznamenávala nejdůležitější okamžiky MS.

Vedoucím všech soutěží (tedy i MS) byl zástupce ČSTS **Petr Barnát** a předsedou poroty **Heinz Spaeker** (**Německo**), sportovní direktor IDSF.

Oba měli snadnou úlohu, protože tu byli k dispozici skvělí moderátoři **Milan Šatan** a **Milan Tomašovič**, kteří udržovali nejen výbornou náladu a atmosféru, ale i bezprostřední styk se všemi aktéry, takže nedošlo k jedinému zádrhelu nebo „faux - paux“, které jsem někdy viděl na jiných MS.

Hudební doprovod (TŠ Zita) a tým sčítatelů (**Aleš Siegl** v čele) neměli také jediný výpadek a tak mohu zodpovědně prohlásit, bylo to souhrnně nejhezčí a nejlepší Světové mistrovství, které jsem kdy viděl.

K tomuto dojmu přispěla i vysoká sportovní úroveň výkonů účastníků, hlavně ve vyšších a nejvyšších kolech.

Naše 2 reprezentační páry bojovaly jako lvi a myslím, že nechybělo mnoho a mohly se probojovat do semifinále.

Tomáš Hošek se Simonou Svrčkovou tančili, s velkým nasazením, přesvědčivě v působivém rytmu a líbili se (i oblečením a nejen divákům, ale řadě **cizích** porotců). V celkovém zúčtování skončili na 18. – 20. místě.

Michal Kostovčík a Kamila Dostálová produkovali velmi čisté linie a mimořádné kvality technických parametrů pohybu. Jsem však toho názoru, že ve **výraznějším oblečení** mohli mít semifinále jisté. Takhle jim zůstalo umístění 17.

A co říci k **finále** snů:

1. Riccardo Cocchi – Joanne Wilkinson, Itálie.

Bylo fascinující vidět mnoho a mnoho základních prvků v tak vkusném a dokonalém provedení, jaké předkládali světoví championi. Naprosto přirozený výraz obou tanečníků jen povyšoval mechanickou preciznost na výkonnostní i umělecký vrchol. Věřím, že v hledišti bylo mnoho trenérů a i těch, co vyučují nejmladší a začínající dvojice. Viděl jsem tam také mnoho videokamer, takže doufám, že od jisté chvíle už neuvidím na dětských a juniorských soutěžích a D či C třídách dospělých tak podivné interpretace „Lairdovy techniky LAT“, jako doposud!!!

2. Klaus Kongsdal – Viktoria Fraňová, Dánsko.

Byli podle mého soudu mistrům světa rovnocennými soupeři. Není jednoduché dělat tak nádherné a charismatické partnerce jako Viktoria dominantního partnera. Myslím, že, v poslední době, se plnění tohoto náročného úkolu Klausovi opravdu daří a pár má tím obrovskou emocionální sílu partneringu. Důkazem je, že v Rumbě měli více jednotek nežli vítězové a diváci v Ostravě je chtěli vidět na prvním místě, soudě podle odezvy na hlasovací výzvu konferenciéra před vyhlášením výsledků.

3. Eugene Katsčevman – Maria Manusová, USA.

Jistota a čistota stylu. Dokonalé charakteristiky jednotlivých tanců a místy mimořádná rychlost. To jsou zbraně této dvojice tanečníků „muší váhy“. Měli dosti těžkou úlohu, protože čtvrtí měli obrovskou podporu publika, a tak mohli být s „bednou“ vpravdě spokojeni.

4. Maurizio Veskovo – Melinda Torokgyorgy Maďarsko.

Toto duo bylo miláčkem publika. Partner má i při nezákladnějších krocích sklony „showmanství“ a partnerka dělá vše s nesmírným půvabem. Jejich postup do popředí sice není nikterak převratný, ale je vidět, že se trpělivě neustále zlepšují.

5. Peter Stokebroe – Kristina Juel Stokebroe, Dánsko.

Zaslechl jsem některé naše kritiky, jak nad tímto párem lamentovali, že se zhoršil a že snad do finále nepatří. Nejsem tohoto názoru. Pár, myslím, nic neztratil ze svého umění a pohoršil se jedině v umístění oproti předchozím soutěžím, protože soupeři nespali. Podezřelé ovšem mi bylo, že když vystupovali sólově nebo když byli konferenciérem uváděni, vyskakovaly v hledišti dánské vlaječky jen velice ojediněle, zatímco u vicemistrů světa to byl vždy celý hustý les, navíc daleko mohutněji hlasově podpořený.

6. Stefano Di Filippo – Annalisa Di Filippo Itálie.

Pár s největším objemem pohybu z celého finále. Jejich robustní tanec dostal při výběru do závěrečných kol přednost před řadou stejně vysoce kvalitních vystoupení semifinalistů a tak mohli mluvit o štěstí, že byli do finále zahrnuti.

Ze **semifinalistů** mne nejvíce oslovily oba ruské páry **Denis Kuznětsov – Maria Thapashvilli** a **Alexei Silde – Anna Firstova** plus Američané **Valentin Chmerkovskiy – Valeriya Kozharinova**.

Mezi našich krajanů se nejlépe dařilo **Jánu Klimentovi**, který vybojoval pro **Švýcarsko** semifinále a bylo to jeho doposavad nejlepší umístění s **Laurou Hafner** (byli nakonec 13.)

Petra Kostovčíková se s **Christianem Polanzem** postarala o 14. – 16. příčku **Německu**.

Marek Dědík a Kristina Horvátová asi moc nepotěšili ani sebe ani nové vedení **Slovenského** svazu tanečního sportu svým 25. – 27. místem, i když připouštím, že zase tak špatně netancovali.

Na závěr byli všichni přítomní pozváni na slavnostní banket přímo v hale ČEZ.

Ing. Zdeněk Landsfeld

Upozornění, autorské práva jsou vyhrazena autorovi. ČSTS má výhradní právo ke zveřejnění tohoto díla.

Zneužití obsahu je trestné.

Zveřejněno: 31.1.2006

Petr Barnat – vicepresident ČSTS